

РЕШЕНИЕ

№ 11281

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 29.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **2961** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 215 ал.1 от ЗУТ.

Образувано е по жалба вх.№ РНИ23-ГР94-142-/4/28.02.23г на Л. Д. В. и С. И. В., двамата от [населено място] и с проц.представител адв. С. против Заповед № РА50-06/06.01.23г на Гл.Архитект на СО за отмяна на Виза за проектиране № САГ21-ГР00-184-/4/29.04.21г.

В жалбата се твърди, че Заповедта е недопустима, просрочена и неоснователна, проц. и мат.незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ, претендират се разноски/адв.хонорар е по чл.38 от ЗА/. Заповедта е недопустима, тъй като с нея на 06.01.23г се отменя Виза, която по жалба от 03.01.23г – вече е предмет на висящо д.№ 179/23г на АССГ, т.е. ответникът отменя сам Виза- в хода на висящо съд.производство по отмяната ѝ. Заповедта е просрочена, тъй като Визата е влязъл в сила адм.акт/с еднократно действие, което е настъпило/ и вече не може да бъде отменена от издателя си. Освен това, въз основа на Визата вече е издадено и РС от 26.01.22г, строежът по което към 05.01.23г/преди Заповедта/- вече се реализира. Визата е и мат.незаконосъобразна, тъй като не отразява ПУП-ПП от 2015г /той пък е одобрен с нищожна Заповед, предмет на оспорване пред ВАС/. В съд.заседание жалбоподателите лично и с адв. С. поддържат жалбата.Сочат, че и към момента сервитутът на „Булгартрансгаз“ ЕАД не е отразен в Имотния регистър съгл. л.64а от ЗЕ, като е направено повторно връчване на Визата на „Булгартрансгаз“ ЕАД и по този начин ответникът неправомерно е възстановил срокът за обжалването ѝ от страна на

„Булгартрансгаз“ ЕАД. Така обж. Заповед е постановена по недопустима жалба/депозирана при незаконосъобразно възстановен срок за жалба/, т.е. жалбата е депозирана след влизане в сила на Визата. На В. не е дадена възможност да участват в производството по ОВОС/във връзка с сервитута/, а самото дружество няма нужния лиценз по чл.45 от ЗЕ за изграждане на интерконектора. Ответникът е нарушил чл.6 от АПК. РС на жалбоподателите е влязло в сила на 21.07.21г, а чак на 28.07.21г дружеството е поискало учредяване на сервитут. Следователно неговите производства следва да се съобразени с Визата и РС на жалбоподателите, а не обратно/както е в случая/. В писмени бележки адв. С. доразвива същите доводи.

Ответникът Гл. Архитект на СО се представлява от юр. К., който оспорва жалбата и моли за оставяне в сила на Заповедта, претендира разноски.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срок/на 28.02.23г, при връчена Заповед на 20.02.23г/ и съобразно изискванията на АПК, от лица с активна проц. легитимация, пред надлежния съд, срещу инд. адм. акт по см. на чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното, относимо към произнасянето:

1/ Съгл. нот. акт № 186/20г, жалбоподателите са собственици на ПИ № 29430.4718.41 по КККР12г с площ 5703 кв. м., [населено място], м. Падината, район „Нови Искър“ - СО, представляващ нива-земеделска земя трета категория. По тяхно Заявление от 27.01.21г, на 26.04.21г им е издадена от Гл. Архитект на СО - Виза за проектиране на едноетажна селскостопанска постройка за съхранение на селскостопанска продукция и инвентар, в т.ч. и помещение за обитаване с площ до 70 кв. м. По ОУП09г - ПИ.41 попада в устр. зона Ссб „земеделска зона“. Визата е връчена само на заявителите В. - на 05.05.21г, като е влязла в сила. Въз основа на нея им е издадено РС № 8/26.01.22г, връчено само на заявителите В., влязло в сила на 02.03.22г. Прието е от района-връчител, че сервитутните права на „Булгартрансгаз“ ЕАД - София са възникнали чак на 08.04.22г, поради което Визата и РС не са му връчвани.

На 09.12.22г Гл. Архитект на СО уведомява района, че Визата е следвало да се съобщи и на „Булгартрансгаз“ ЕАД/доколкото попада в трасето на ПУП-ПП15г/, поради което не е влязла в сила. С писмо от 14.12.22г районът изпраща Визата на „Булгартрансгаз“ ЕАД/няма данни кога е получена от дружеството/.

На 03.01.23г срещу Визата е депозирана жалба от „Булгартрансгаз“ ЕАД - София чрез НАГ, адресирана до АССГ. Преди да я препрати на АССГ, ответникът приел жалбата за допустима и с обж. Заповед № РА50-06/06.01.23г, на осн. чл.91 от АПК се отменя Виза за проектиране № САГ21-ГР00-184-/4/29.04.21г. Ответникът приема, че Визата противоречи на влязъл в сила ПУП-ПП по Заповед № РД-02-15-156/13.11.15г на Зам. Министър на МРРБ, както и по целесъобразност/по чл.108 ал.1 от ЗУТ/.

Ответникът препраща жалбата на АССГ и на 10.01.23г е образувано и д. № 179/23г на АССГ, спряно с Определение № 2995/04.04.23г/влязло в сила на 19.04.23г/- до

приключване на настоящото дело.

2/ По жалба на В. пред АССГ е образувано и д.№2713/23г срещу Заповед № РД-02-15-156/13.11.15г на Зам.Министър на МРРБ за одобряване на ПУП-ПП.Жалбата е отхвърлена, Решението е в сила от 25.10.23г.

На „Булгартрансгаз“ ЕАД е издадено РС № РС-43/05.07.22г, предмет на д.№ 2122/23г на ВАС /по жалба на В. от 09.12.22г/.Делото е спряно.

По жалба на „Булгартрансгаз“ ЕАД от 02.12.22г срещу РС № 8/26.01.22г/на В.“ е образувано д.№ 406/23г на АССГ.Делото е спряно.

Дело № 1397/23г на АССГ е по жалба срещу Решение по Протокол № 3/02.03.22г на Комисия по чл.210 от ЗУТ за определяне на оценка за обезщетение на имота на В..Делото е спряно.

Съдът намира от правна страна следното:

Обж. Заповед е издадена по реда на чл.91 от АПК и отменя Виза, издадена от Гл.Архитект на СО. Следователно, обж. Заповед следва да се издаде от издателя на Визата, т.е. от Гл.Архитект на СО. Обж. Заповед е издадена от Н.К., съгл. Заповед № СОА22-РД15-5131/06.12.22г на Кмета на СО - за заместване на гл.Архитект на СО. Съдът приема, че обж. Заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му по заместване.

Заповедта е в писмена форма и съдържа зад.реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Заповедта е издадена в нарушение на проц. и мат.закон, по следните съображения на Съда:

На 03.01.23г е депозирана жалба от „Булгартрансгаз“ ЕАД срещу Виза, издадена на 26.04.21г. на заявителите В., след като на 14.12.22г Визата е връчена на дружеството - по изрични указания на ответника до района. Съгл. чл. 91 ал.1 от АПК, в 7дневен срок от постъпване на жалбата, ответникът може да преразгледа въпроса/т.е. издаването на Визата/ и сам да оттегли, отмени или измени Визата.Ответникът се е произнесъл в 7мо дневния срок/на 06.01.23г/, като отменя Визата/не я оттегля/. Ответникът отменя Визата, тъй като същата противоречи на ПУП-ПП15г, както и по целесъобразност/чл.108 ал.1 от ЗУТ/. Съдът няма правомощия да проверява целесъобразността на адм.актове, а проверява само дали издателят е имал правомощия да се произнесе по целесъобразност/имал е/. В такъв случай, Съдът следва само да провери дали ответникът е имал мат.основание да отмени Визата/соченото нейно противоречие с ПУП-ПП15г/, както и на първо място- дали се е произнесъл по допустима жалба срещу Визата/защото ако жалбата е недопустима по някакви причина, ответникът не може да преразгледа въпроса, предмет на жалбата, а следва да я изпрати на Съда-адресат, който от своя страна ще направи също преценка за допустимост на жалбата срещу Визата/.

Ответникът е приел жалбата на дружеството срещу Визата за допустима, този извод се оспорва от жалбоподателите с аргумент- че Визата е връчена повторно на дружеството и така му е възстановен срока за обжалване на Визата. Това оспорване от жалбоподателите се проверява от доказателствата по делото. Визата е връчена само веднъж на дружеството- на 14.12.22г/узнаването ѝ от дружеството към по-ранната дата 02.12.22г не е равнозначно на връчването ѝ по реда на ЗУТ/, като при издаването на Визата през 2021г тя е връчена само и единствено на заявителите. Визата следва да се връчва на лицата по чл.131 ал.2 от ЗУТ, които обаче са такива към датата на издаването ѝ- 26.04.21г. Към тази дата собственици на имота, предмет на Визата/ПИ.41/, са само заявителите В. /те са лица по чл.131 ал.2 т.1 от ЗУТ/. Видно от съдържанието на Визата, няма засегнати имоти по см. на чл.131 ал.2 т.2,3,4 и 5 от ЗУТ. Следователно, остава да се прецени дали „Булгартрансгаз“ ЕАД е бил носител на вещни права в ПИ.41- към 26.04.21г/датата на Визата/, за да е лице по чл.131 ал.2 т.1 от ЗУТ. Видно е от доказателствата, че по този въпрос има противоречие между издателят-Гл.Архитект на СО и връчителят-Гл.Архитект на района/л.36 и л.140/. От доказателствата по делото/л.36/ не става ясно - считано от коя дата според Гл.Архитект на СО дружеството е носител на вещни права и респ. е лице по чл.131 ал.1 т.1 от ЗУТ. Не става ясно от доказателствата и защо връчителят на Визата/Гл.Архитект на района/ счита, че дружеството е титуляр на сервитут, считано от 08.04.22г.

Съдът намира, че по делото няма доказателства, че към 26.04.21г дружеството е носител на вещни права в ПИ.41, респ. е лице по чл.131 ал.2 т.1 от ЗУТ/на което следва да се връчи Визата/, респ. че жалбата на дружеството от 03.01.23г срещу Визата е допустима/депозизирана в срок и от лице с правен интерес-лице по чл.131 ал.2 т.1 от ЗУТ/.Визата е изпратена с писмо от 14.12.22г на дружеството, но за да е жалбата му от 03.01.23г депозизирана в 14-дневния законов срок, следва получаването на Визата от дружеството да е факт в периода 17-20.12.22г вкл. /тогава срокът изтича на 03.01.23г-първи работен ден/.

Следователно, ответникът не е депозирал доказателства по делото, че се е произнесъл по допустима жалба/депозизирана в срок и от лице по чл.131 ал.2 т.1 от ЗУТ/.

Дори да се приеме, че жалбата е била допустима, то Заповедта е издадена при неизяснени факти и обстоятелства, като липсват конкретни фактически установявания и доказателства за тях. Така и не става ясно от мотивите на ответника- как точно Визата противоречи на ПУП-ПП 15г/в коя негова част/, кога същият е влязъл в сила, кога е изменян и кога измененията са влезли в сила/ако засягат ПИ.41/.

Съдът намира, че Заповедта е проц. и мат.незаконосъобразна, но не следва да се отменя и да се връща на ответника за ново произнасяне - което ново произнасяне да е само след проверка за допустимостта на жалбата на дружеството /за срок и правен интерес/, тъй като: от една страна произнасянето на органа по чл.91 ал.1 от АПК не е по заявление за издаване на инд.адм.акт /за да е задължително връщането, съгл. съдебната практика/, от втора страна- не е задължително да се прави изобщо такова произнасяне от ответника по чл.91 ал.1 от ЗУТ, от трета страна – налице е образувано и висящо /спряно/ д.№ 179/23г на АССГ по същата тази жалба на дружеството/Съдът

е този, който ще прецени дали жалбата е допустима и ако е – в рамките на проверката за законосъобразност на Визата-дали действително Визата отразява ПУП-ПП15г, респ. дали му противоречи и как точно/.

При този изход на спора, на жалбоподателите на осн. чл. 143 от АПК се дължат разноски - 20лв общо за дър.такси. На адв.С. в условията на чл.38 от ЗА се дължат от ответника два адвокатски хонорара/за всеки от жалбоподателите поотделно/, всеки в мин. размер по чл. 8 ал.2 т.1 от Наредба №11/04г/ по 1250лв/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РА50-06/06.01.23г на Гл.Архитект на СО, по жалба вх.№ РНИ23-ГР94-142-/4/28.02.23г на Л. Д. В. и С. И. В., двамата от [населено място].

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Л. Д. В. и С. И. В., двамата от [населено място]- общо сумата 20лв разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адвокат М. В. С. общо сумата 2500лв адвокатски хонорари по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

съдия: